

Xalet de Josep Aleñá

Sant Cugat del Vallès

Ubicació

Comarca: Vallès Occidental
Lloc/Adreça: Passeig de la Floresta, número 1.
Emplaçament La Floresta

Coordenades:

Latitud: 41.445243639334
Longitud: 2.0722740082828
UTM Est (X): 422503
UTM Nord (Y): 4588600

Classificació

Número de fitxa 08205 - 495
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Contemporani Noucentisme
Segle XX
Any 1934
Autoria de l'element: Juan José Nieto (aparellador)
Estat de conservació Bo
Protecció Legal
Tipus de protecció: BCIL
Observacions protecció: BCIL 10168-I (Aprovació definitiva comissió urbanisme: 30/04/2008 i publicació al DOGC: 10/12/2008).
Revisió del Pla Especial de Protecció de Patrimoni Arquitectònic 2008. Fitxa A-56.
Data aprovació: dc., 30/04/2008 - 12:00
Número inventari IPA-27947
Generalitat i altres inventaris
Accés Fàcil
Ús actual: Residencial
Titularitat Privada

Titular: 2687301DF2828H
Autoria de la fitxa Daniel Sancho París (Stoa, propostes culturals i turístiques SL)
Data de registre de la fitxa: dl., 04/12/2023 - 09:44
Autoria de la darrera revisió: Claudia Arruga. Comissió d'Història de la Floresta // Oficina de Patrimoni Cultural
Data de la darrera revisió: dj., 22/01/2026 - 14:55

Descripció

Edifici plurifamiliar en forma de xalet, d'estil noucentista. Consta de soterrani pel carrer Verge de Montserrat (on hi ha un estanc), planta baixa, pis i golfes.

A la façana del carrer Verge de Montserrat hi ha un mur amb un arrebossat emmarcat amb relleu. A la planta baixa hi ha tres balconeres amb balustrada de peces de morter modelat i, al primer pis, tres finestres sobre el mateix eix vertical. Totes les obertures tenen una faixa engaltada amb esgrafiats vegetals i florals. En el cas de les finestres del primer pis, a més, tenen l'ampit amb rajoles blaves vidriades. Entre la planta baixa i el primer pis hi ha una cornisa.

A la façana del passeig de la Floresta hi ha una escala que serveix per accedir al primer pis i una porta enreixada amb les inicials del promotor: J.A. Les obertures tenen la mateixa decoració que a l'altra façana. Al pis de les golfes, a cada costat, hi ha una triple finestra amb faixa de maó al seu voltant i amb un ampit de ceràmica blava vidriada. Les cantonades de l'edifici tenen un fals carreuat. A la façana oest hi ha una tribuna amb una balustrada sobre el porxo.

El ràfec té molta presència, ja que sobresurt considerablement sobre els caps de biga desenvolupats, i també sobre un fris de majòlica blava i blanca i un dentat. La teulada és tipus holandesa i a dos vessants, amb careners vidriats i coronats per unes esferes de ceràmica. L'edifici conserva les marquesines, les reixes i les fusteries originals.

Història

El setembre de 1934, Josep Aleñá va demanar el permís d'obres per construir aquesta casa; concretament, per a un edifici plurifamiliar, segons projecte arquitectònic de Juan José Nieto, aparellador.

Juan José Nieto va ser l'autor de la "Guía Técnica del albañil - contratista" als anys 30, creador del "Boletín Económico de la Construcción" (BEC) l'any 1940 i aparellador de l'arquitecte Eduard M. Balcells i Buigas.

L'actual barri de la Floresta té el seu origen com a colònia d'estiueig el gener de 1919, quan un grup de propietaris va decidir anomenar oficialment el lloc "Colònia la Floresta Pearson" i crear l'Associació de Propietaris la Floresta Pearson.

Prèviament, a finals del segle XIX, les dues masies originàries de la zona, Can Busquets i Can Llobet, van veure com els seus conreus de vinya van ser afectats per la plaga de la fil·loxera. Aquests terrenys no es van tornar a replantar i es van posar a la venda per destinar-los a la urbanització, ja que la zona coincidia amb el recorregut del futur ferrocarril elèctric que havia començat a construir-se a partir de 1912 per connectar Barcelona amb el Vallès.

Els primers anys de l'antiga colònia van estar destinats principalment a aconseguir millorar la comunicació amb Barcelona, fet que va succeir el 9 d'agost de 1925 quan es va obrir al públic el Baixador de la Floresta Pearson. L'arribada d'inversors s'evidencia en la figura de Cayetano Tarruell i Forgues, promotor de molts habitatges, dos blocs de pisos i un centre d'oci, el Gran Casino Tarruell, inaugurat el 21 de maig de 1933.

Durant les dècades del 40 i 50 la Floresta va ampliar l'oferta d'esbarjo d'estiueig amb la inauguració de la piscina i la "bolera" i, a més a més, es van aconseguir alguns serveis bàsics com l'aigua corrent, més enllumenat públic, l'ampliació de l'estació dels ferrocarrils, etc. Per altra banda, el 1951 es va posar la primera pedra de l'església de Nostra Senyora de Montserrat, que es va beneir deu anys més tard, que juntament amb la Capella de Sant Pere inaugurada l'any 1931 completen els espais de culte del barri.

De mica en mica, el creixement de la població permanent provinent de la immigració d'altres regions va anar canviant el perfil social de la Floresta. La colònia d'estiueig va deixant pas al barri. En conseqüència, la dècada dels 60 veu la creació de moltes entitats associades a l'esport, l'escoltisme i l'esbarjo en general. En paral·lel, l'any 1967 es va inaugurar la carretera de Vallvidrera, llargament reclamada, que millorà la connexió en vehicle rodat, i l'any 1969, la primera escola pública.

Els anys 70, la Floresta es va transformar en un referent per a molta gent jove que trobà la possibilitat d'experimentar els canvis d'hàbits socials i culturals que defineixen aquesta època. La conversió del Casino Tarruell en casal autogestionat, escenari de concerts multitudinaris de música i diferents expressions artístiques, és el símbol d'aquells anys. (Text de Claudia Arruga - Comissió d'Història de la Floresta).

Bibliografia

Ajuntament de Sant Cugat del Vallès. Catàleg de Sant Cugat. Revisió del Pla Especial de Protecció del Patrimoni Arquitectònic. 2008.

Inventari del Patrimoni Arquitectònic de Catalunya.

